

N 1. Napominanje k pućowanju.

Na hory, na hory hić lubi so mi,
 Njech lěni k nim šćežku by swarił,
 Tam njebjesam bliže we wysokosći
 Te wěże porst Boži je twarił;
 Nam hory Bóh stajił a wupyšił je,
 Duž pójče a rjanosć jich wobhladajće!

Na hory, na hory rad pokhwatajće!
 Te wožiwja wutrobu z nowa,
 Wětr čisty tam wobduwa, posylnjuje,
 Zo čělo a duša je strowa;
 Na hory kral worjoł tež požada sej
 A hnězdži tam z lubosću njewuhasnej.

Na horach, na horach so rozwjesela
 Mi wóčko, hdyž płoninu widži;
 Wsy, města a hona so wšelakosća,
 Kaž rozsyte hrajki na blidži;
 Na horje mam mysl tež polóżenu:
 Ja horkach — a delkach te starosće su.